



دستور العمل نگارشی مقالات نشریه  
«آکادمی برند ایران»

مجله آکادمی برند ایران مأموریت خود را تثبیت جایگاه برند در حوزه مدیریتی کشور، انتقال مفهوم برندینگ، ایجاد فضایی جهت فعالیت علمی و پژوهشی در این حوزه و ارتقا دانش تخصصی فعالان در حوزه های برند، تبلیغات، بازاریابی، فروش و مدیریت می‌داند. مجله تخصصی برند با هدف تصحیح مفهوم برند در کشور، تولید محتوای بومی متناسب با فضای کسب و کار ایران و کمک به برندهایی ایرانی برای موفقیت در بازار داخلی و خارجی پا به عرصه فعالیت نهاده است. سعی بر آن است تا با ایجاد بستری اساتید حوزه برند گردهم آیند و مجالی برای ارایه آخرین نظرات در این حوزه وجود داشته باشد.

## ساختار محتوایی:

### حوزه‌های فعالیت مجله:

- ۱- برند و برندسازی
- ۲- تبلیغات
- ۳- بازاریابی
- ۴- فروش
- ۵- علم مدیریت و زیر مجموعه های آن با رویکرد برندینگ

### اقسام مطالب:

- خبر
  - تحلیل
  - گزارش
  - گفتگو
  - مقاله علمی ژورنالیستی
  - مقاله های علمی پژوهشی و ترویجی
- نویسندگان نشریه آکادمی برند ایران می‌توانند در هر یک از حوزه های فوق الذکر و به هر شکلی فعالیت نمایند.

### اصول نگارشی:

نویسندگان مقالات نشریه آکادمی برند ایران لازم است به منظور حفظ یکپارچگی محتوای مجله از اصول مقاله نویسی به سبک ژورنالیستی پیروی کنند. در این دستور العمل به نکات اصلی در این باب پرداخته می شود.

نوشته‌های ژورنالیستی (مانند: مقاله، تبصره، سرمقاله، تقریض، نامه وارده و ...) به صورت کلی شامل انواع: تحلیلی، اطلاعی، طنزی، سرگرمی، آموزشی و تبلیغی ادبی می‌باشند.

**رویکرد اصلی** در نشریه تخصصی آکادمی برند ایران، علمی ژورنالیستی و به صورت تحلیلی است. بدین معنا که مایه و موضوعات مقالات علمی هستند و با هدف ارتقای دانش علمی مخاطبان نگارش می‌گردند. بنابراین مواد و اطلاعات مقالات باید بر اساس منابع علمی معتبر و ذکر دقیق آن‌ها باشند که در ادامه به اصول منبع نویسی آنها نیز خواهیم پرداخت. البته نظرات و نتایجی که نویسنده بر اساس داده‌های علمی به آن می‌رسد بسیار ارزشمند است. شیوه نگارش مقالات نیز به سبک ژورنالیستی است.

نشریه برند یک مجله پژوهشی نیست و فرمت مقالات بر اساس مقالات پژوهشی نمی‌باشند، بلکه مقالات بر اساس اصول ژورنالیستی از سه بخش مقدمه (شروع)، بدنه و نتیجه‌گیری تشکیل می‌شوند. هیچ یک از بخش‌های فوق با میان تیتراهایی نظیر مقدمه، چکیده و نتیجه‌گیری مجزا نمی‌گردند. البته مطالب می‌توانند در قسمت بدنه با توجه به موضوع مقاله از میان تیتراهی مختلف بهره ببرند که این کار نیز توصیه می‌گردد.

در بخش مقدمه نویسنده موضوع مقاله را شرح می‌دهد، جایگاه آن را تبیین می‌کند و جمله کلیدی را در آن قرار می‌دهد. جمله کلیدی، جمله‌ای است که در ادامه، تمام مقاله در پی اثبات آن است. مقدمه در یک یا نهایتاً دو پاراگراف قرار می‌گیرد.

بدنه مقاله که قسمت اصلی را تشکیل می‌دهد می‌تواند با توجه به طول مقاله از تعداد پاراگراف‌های مختلفی تشکیل شود. در این قسمت حفظ انسجام و سیر مشخص مقاله بسیار مهم است.

در قسمت نتیجه‌گیری کلیت مباحثی که در بدنه مقاله به آنها پرداخته شده است باید جمع بندی گردند و جمله کلیدی به شکلی دیگر آورده شود. این قسمت علاوه بر نتیجه‌گیری و جمع بندی کل مقاله باید حسن ختامی بر آن نیز باشد. نتیجه‌گیری نیز در یک یا نهایتاً دو پاراگراف قرار می‌گیرد.

تعداد کلمات مقالات با توجه به نوع آن می‌تواند بین ۵۰۰ تا ۴۰۰۰ کلمه متغیر باشد که در شروع نگارش توسط نویسنده و سردبیر به جمع بندی خواهد رسید.

در نگارش مقاله به سه اصل توجه ویژه داشته باشید:

۱- شروع جذاب

۲- پایان به یادماندنی

۳- اصل ترغیب: بدین معنا که از شروع تا انتهای مقاله سعی کنید طوری بنویسید که خواننده با اشتیاق مطلب را بخواند.

نشریه تخصصی آکادمی برند ایران از انتشار **مقالات پژوهشی** در زمینه‌های مرتبط استقبال می‌کند. مقالات پژوهشی به منظور چاپ باید به فرمت مقالات ژورنالیستی که در بالا شرح داده شده است، نزدیک شوند.

به منظور آشنایی با اصول مقاله نویسی و تکنیک های آن مطالعه کتب زیر توصیه می‌گردد.

۱- مثلث طلایی نوشتن، احمد توکلی، انتشارات ثانیه

۲- البته واضح و مبرهن است که...، ضیا، موحد، انتشارات نیلوفر

### اصول منبع نویسی:

یکی از موارد بسیار مهم در مقالات منبع نویسی مناسب است که باعث اعتبار بخشی به مقاله می‌شود. از آنجایی که رویکرد نشریه تخصصی برند علمی است لازم است مقالات به صورت دقیق دارای منبع نویسی باشند. سیاست نشریه تخصصی آکادمی برند ایران ارجاع دهی (یادکرد) بر اساس شیوه های علمی است که در ادامه شیوه مورد استفاده در مجله شرح داده شده است.

منابع مقالات همگی در پایان آورده شوند و در داخل متن با عدد مشخص گردند.

### منبع معتبر چیست؟

منابع معتبر، آن دسته از منابع منتشر شده هستند که از طریق یک روال قابل اعتماد منتشر شده‌اند؛ نویسندگان این منابع یا افراد معتبری در آن حوزه هستند یا به طور کل افراد قابل اعتمادی دانسته می‌شوند.

اعتبار یک منبع به موضوع مقاله نیز بر می‌گردد؛ منبعی که در یک موضوع معتبر دانسته می‌شود، ممکن است در یک موضوع دیگر از اعتبار کافی برخوردار نباشد. به عنوان نمونه، منبعی که توسط یک ریاضی‌دان برجسته نوشته و منتشر شده، ممکن است شامل مطالبی در حوزه زیست‌شناسی باشد اما در این باره منبع معتبری دانسته نشود. در حالت کلی باید که یک مقاله بر مبنای قابل اعتمادترین منابعی که در دسترس ویرایش‌کنندگان است نوشته شود.

### دلیل استفاده از منابع معتبر:

منابع به دو منظور استفاده می‌شوند:

- برای تایید یک ادعای مطرح شده در مقاله. در این حالت در ذکر منبع باید به طور دقیق قسمتی که آن ادعا را تایید می‌کند مورد اشاره قرار بگیرد.
  - برای اعتبار دادن به آن منبع، و پیشگیری از وقوع نقض حق تکثیر
- ارجاع دقیق به منابع باعث می‌شود که خواننده بتواند به آن منابع مراجعه کند، و به نویسندگان آن منابع اعتبار داده شود.

### ساختار منبع نویسی کتاب‌ها:

ارجاع برای اولین نوبت:

نام مؤلف به شکل نام خانوادگی، نام، (برای بیشتر از یک نویسنده به مثال‌ها رجوع کنید). *عنوان کتاب* (به شکل *ایرانیک*). نوبت چاپ (اگر غیر از نوبت اول است)، نام شهر محل نشر: نام ناشر، سال چاپ برای نوبت ذکر شده، شماره صفحه

مثال:

- شاملو، احمد. در آستانه. تهران: مؤسسه انتشارات نگاه، ۱۳۷۶، صص. ۴۶-۲۵  
برای دو نویسنده:
- بودریار، ژان، و احمد مومیایی رازی. سرگشتگی نشانه‌ها، نمونه‌هایی از نقد پسامدرن. ترجمه باب رحمتی. تهران: نشر مرکز، ۱۳۷۴، ص ۸۹  
بیشتر از دو نویسنده:
- لوگان، جان، و دیگران. سه توپ دارم قلقلیه. تهران: نشر بادبادک، ۱۳۷۷، صص ۸۷-۷۸  
ارجاع بدون فاصله: همان، ص.  
ارجاع با فاصله: عنوان کتاب [به شکل ایرانیک]، جلد، ص.  
نکات:
- ۱- عنوان کامل کتاب در ارجاع اول آورده شود و در ارجاعات بعدی از نام مختصر آن استفاده شود.
- ۲- شماره صفحات از چپ به راست؛ کم به زیاد آورده شود. نمونه: صص ۱۱۳-۱۱۲.
- ۳- در مواردی هم که تعداد صفحات بیش از یک مورد است، ترتیب فوق رعایت شود.  
نمونه: صص ۴۷۸-۴۷۷، ۳۸۶، ۲۹۷-۲۹۶. (برای مجزا کردن اعداد تنها از ویرگول استفاده شود) نوبت چاپ قید نشود.
- ۴- ارجاع با دو نویسنده هر دو قید شود.
- ۵- ارجاع با بیش از دو نویسنده: نویسنده اول و دیگران.
- ۶- اثر بدون نویسنده: نام شخصی که اثر را چاپ کرده، یا سر ویراستار، به جای مولف آورده می‌شود و پس از آن در پراکنش نوشته می‌شود (به کوشش).
- ۷- نام کتاب‌های نگاشته به زبان‌های غیر فارسی، به فارسی ترجمه نمی‌شود، مگر اینکه ارجاع به ترجمه فارسی آن‌ها باشد، که در آن صورت عنوان کتاب به زبان اصلی ذکر نمی‌شود. این مسئله برای دیگر انواع منابع هم صادق است.
- ۸- در الگوهای یادکرد باید از تاریخی استفاده شود که شناسنامه منبع استفاده کرده است. مثلاً اگر منبع چاپ ایران است از هجری شمسی استفاده می‌شود.

### ساختار منبع نویسی مقالات ژورنال ها:

یادکرد یک مقاله از یک ژورنال شامل موارد زیر است:

- نام نویسنده (یا نویسندگان)
- سال و در بعضی موارد ماه انتشار
- عنوان مقاله در نشان نقل قول (گیومه)
- نام ژورنال به صورت ایتالیک
- شماره جلد، شماره انتشار، و شماره صفحه

مثال:

- احمدی، احمد. «مقابله با حملات DoS»، مجموعه مقالات پژوهشگاه امنیت فناوری اطلاعات ۲ (۳): ۲۳۴-۲۵۱.
- توجه کنید که اعدادی که بعد از عنوان ژورنال آمده‌اند به ترتیب «دوره (شماره)»، شماره صفحات» هستند.
- ارجاع بدون فاصله: همان، ص.

• ارجاع با فاصله: «عنوان مقاله»، ص.

### ساختار منبع نویسی روزنامه‌ها، مجلات و نشریات ادواری:

به مثال‌ها توجه کنید:

مرجایی، فرید. «کودتا علیه عرصه مومی». شرق، ۲۹ مرداد ۱۳۸۴، شماره ۵۵۴، ص ۶.  
یا در صورتیکه مقاله نام نگارنده ندارد:  
«در ستایش لیبرالیسم». کیهان، ۱ دی ۱۳۹۰، ص ۳.

### ساختار منبع نویسی وبگاه‌ها و مقالات (غیر از مقالات نشریات ادواری):

مهم: توجه کنید که در بعضی موارد، بنا بر سیاست اثبات پذیری، وبلاگ‌ها و امثال آن که جزو منابع خودچاپ‌کرده به شمار می‌آیند منبع خوبی برای مقاله‌ها نیستند.  
برای یادکرد کل یک وبگاه بدون اشاره به یک سند یا صفحه خاص بر روی آن وبگاه می‌توان به سادگی، آدرس وبی (URL) آن را در متن مقاله آورد. به عنوان مثال این متن را در نظر بگیرید: «اسلش‌دات، یک وبگاه محبوب است که در این آدرس <http://org.slashdot.org> قرار دارد». با توجه به اینکه به کلیت یک وبگاه اشاره می‌کنید و نه به محتوایی خاص بر روی آن، بنابراین احتیاجی به ذکر تاریخ بازبینی اطلاعات از آن وبگاه نیست.

برای یادکرد صفحات وب خاص (یا مجموعه‌ای از آنها) به صورت زیر عمل می‌کنیم، توجه شود در این حالت باید یک تاریخ بازبینی هم نوشته شود:

مثال:

پارسا، مانی. «ثبت جهانی دماوند». (۸ اردیبهشت ۱۳۸۴). بازبینی ۱ شهریور ۱۳۸۴. URL  
تاریخ داخل پرانتز تاریخ ساخته شدن این صفحه برای اولین بار و یا تاریخ آخرین به‌روز رسانی این صفحه است. در صورت نامشخص بودن این بحث می‌توان آن را حذف کرد و ذکر نمود. بخش مربوط به تاریخ بازبینی به خواننده کمک می‌کند که از طریق ابزارهایی مانند بایگانی اینترنت دقیقاً نسخه‌ای که مدنظر شماست را بازیابی کند.

در صورت مشخص نبودن نام نویسنده منبع را بدون نام نویسنده نوشت.

### صفحه بندی و جستجوی عکس مطالب:

صفحه بندی مطالب و طراحی صفحات به وسیله تیم طراحی و مدیریت هنری نشریه انجام خواهد شد.  
از نویسندگان تقاضا می‌گردد برای مطالب خود عکس و طرح جستجو نمایند و به همراه نسخه نهایی مطالبشان ارسال نمایند. همچنین در صورتی که طرحی برای صفحه مطلبشان مد نظر دارند می‌توانند آن را جهت اجرا به تیم طراحی پیشنهاد نمایند.

لازم به ذکر است مقالات نباید قبلاً در مجلات و پایگاه‌های خبری دیگر منتشر شده باشند.